

ma ja nende eest hoolt kandma. Siin peaks leitud wigaduste parandamine esimene töö olema. Aga Jumal paraku, kuda asjad praegu seiswad, peame kartma, et meie koolid tagupäri hakkawad käima, kuda mõnest aea märgist wõib tunnistada.

Ühes kihelkonnas oli mõne aasta eest üks waga proua enne surma raha finkinud, misga kihelkonna kooli tarwis maad pidi ostetama. Kihelkonna mõisnikud lubasiwad hoonete ülesehitamise tarwitust ja töökulu kanda, aga kihelkonna talurahwas pidiwaa hiljemine hoonete kohendamist ja ülespidamist eneste peale wõtma. Mis sündis? — Reed, kelle laste heaks kooli taheti asutada, tõrkusiwad wasta ja ei tahtnud kooli hoonete ülespidamist oma peale wõtta, mis läbi kõik sel puhul tuulde kadus. — See tähelepanemise wäärt lugu sündis 1866^{mal} aastal, paar kuud enne seda, kui uus Kogukonna Seadus wälja tuli, mis meid nõnda mehe ealiseks arwas, et meie kogukonna ja kooli asjad omast wäest teiste abita kõrrale pidime toimetama. — — Sähärdust õopi-medust ei leita, Jumal tänatud! Kõl mitte enam igas kohas, aga ikka weel mitmes paigas ja palju laiemalt kui loomulikult praegu tohiks olla, sest et päikese terad mõnda aastat teed juba mitmelt poolt meie warjulistte orgudesse püüawad tungida ja inimeste filmi lahti teha.

Kaks pääwa enne Mihklipääwa oli Mihkel Põllu-pap, naise ja tütreaga seltsis wanast pesast wäljaläinud Warekse talusse elama. Ulewainu talukoht jäteti nüüd

noorema poea Zubani ja tema nooriku walitsuse alla, sel tingimisel, et Zuhani aega mööda talukohta poole hinna wanema wennale wäljamaksaks, mis noorel peremehel taskust ei wõinud teha, sest et muud wõlga mitte kopikat talu peal ei seisnud ja kõrrale seatud põllumaad iga aasta hea wõrra raha enam sisse kandsiwad kui maja ülespidamine tarwitas. Warekse talu pidi pärast wanemate surma ükskord Elsele päranduseks jääma; enne seda lootis isa, kui Jumal tema kätte tööd saab õnnistama, weel wõlga wähenkada, mis praegu talu peal raskenduseks seisib. Alustamine on igas kohas raske, iseäranis seal, kus peremehel tarwilik rahakopikas taskus puudub. Siin näitas alustamine õnnelikum, sest et peremees hoonehitamise ja teised kõrrale seadmise kulud kõik omast taskust jõudis aratatsuda, ja wõõraste käest wõlga ei pruukinud wõtta.

Mihklipääw, kui wana peremehe nimepääw, oli uue elumaja sisseõnnistamiseks määratud; auuwäärt kirikuõpetaja ja mõned ligemad sõbrad, Ulewainu pererahwaga seltsis, paluti pärast lõuneks sinna. Seda kiiduwäärt wiisi ei leita kõl weel igas paigas, et pererahwas eluforda uues majas Jumala sõnaga lasewad sisseõnnistada, hiiski oleks igal pool ristirahwale säherdust kena pruuki soowida. Ehk kõl suuremates kihelkondades kiriku õpetajatel igakord wõimalik ei peaks olema sinna minna, leitakse ommetegi koolmeistrid ja teisi, kes asja wõiksid tallitada. Peale selle kui mõned salmid olid lauletud, pidas kiriku õpetaja wäga osawat lühikest kõnet, mis kuuljatel südameid liigutas ja mõtlema sundis; siis õnnistas ta maja ja pererahwast,